בדל שלא ילינו ג' ימים בלא תורה-

In order that they should not tarry three days without Toroh

Overview

The ברייתא taught that the נביאים enacted that they should read the שבת on שבת, Monday and Thursday, so that there should be no three days (in a row) without תורה. Our מוכפות discusses why specifically Monday and Thursday.

asks: תוספות

ואם תאמר מאי שנא שתיקנו שני וחמישי -

And if you will say; what is special about Monday and Thursday that they enacted the reading on these two days specifically –

תוספות answers:

יש לומר משום דאמר במדרש² משה רבינו עליו השלום עלה בחמישי 5 לקבל לוחות האחרונות משה במדרש² משה רבינו ע"ה went up to הר סיני on a Thursday to receive the last - לוחות -

יירד בשני⁴ ונתרצה לו המקום ולפי שהיה עת רצון באותה עלייה וירידה קבעו בשני וחמישי - And he descended from the mountain on a Monday and ה" was appeased by משה, and since both the ascent and the descent was at a time of goodwill, therefore they fixed the time of reading the תורה on Monday and Thursday -

ולכך נמי נהגו להתענות בב' וה' -

And therefore there is also the custom to fast on Monday and Thursday -

תוספות anticipates a difficulty:

ואף על פי שעלה בהשכמה כדכתיב (שמות לדי) ועלית בבקר -

And even though משה went up early in the morning, as it is written. 'and you shall go up in the morning' -

שדומה שכל העליות היו בבקר ולא בלילה 6 ולא תמצא כי אם מ' יום חסירים לילה אחד-So presumably all the ascents of משה was in the morning, but not at night, so

¹ Seemingly it could have been on Sunday and Wednesday, or on Tuesday and Friday (or Tuesday and Wednesday), in which case there would also not be three consecutive days without חורה.

 $^{^{2}}$ See מדרש תנחומא (בובר) פרשת מדרש תנחומא.

³ This was ר"ח. See later in this תוספות.

⁴ This was on (י' תשרי), when 'ה said 'סלחתי כדברך' to משה...

[.] פסוק ב' ⁵

⁶ תוספות (seemingly) wants to prove that all עלייה, including the עלייה for the החרונות were בבוקר. See 'Thinking it over'.

you will only find forty days less one night; (not forty complete days) -

responds:

אין להקפיד בכך ולפי סדר עולם נמי כן הוא -

One is not to be particular about this, and according to the סדר עולם it was also in this manner; meaning forty days minus one night -

- דתניא בסדר עולם⁸ נמצא עלה בו' בסיון וירד בי"ז בתמוז ושבר הלוחות For the סדר עולם taught; 'it comes out that משה ascended on the sixth of סיון and descended on the seventeenth of תמוז and broke the

- ובי"ח בתמוז עלה ובקש רחמים עליהם שנאמר? ואתנפל לפני ה' מ' יום וגומר And on י"ה המרוז he ascended and begged mercy for the Jews, as it states, 'and I implored before 'ה for forty days', etc. -

ובכ"ט באב נתרצה המקום וירד משה לפסול הלוחות And on כ"ט אב Hashem was appeased, and משה descended to carve out the second לוחות -

יעשה עוד מ' יום מל' באב עד י' בתשרי ונתרצה המקום - forty days from ל' אב when 'ד was

And he spent an additional forty days from ל' אב when 'ד' when 'ד' was appeased -

יירד משה בי׳ בתשרי והלוחות בידו באותו יום נתרצה המקום לישראל -And משה descended on לוחות with the לוחות in his hand; on that day 'ה forgave the Jews -

שנאמר¹⁰ ויאמר ה' סלחתי כדברך לפיכך סליחה וכפרה הוא לדורות - As it is stated, 'and 'a said "I have forgiven, as you spoke"', therefore this day of of יום כפור is a day of forgiveness and atonement for all generations'. This concludes the citation from סדר עולם -

ים הכפורים מצא המי יום אחרונים חסירים לילה 11 שהרי ביום לי באב עלה בהשכמה וירד ביום הכפורים מצא דמי יום אחרונים חסירים לילה ascended on משה early in the morning and descended on - יום הכפורים

אם לא תאמר דעברוה לאלול -

⁷ From the various לוחות אהרונות (the last time to receive the לוחות אהרונות) for forty complete days (see for instance שמות [תשא] לד,כה (we are lacking one night. There are 35 days (minus one night) from the first Thursday morning until the Wednesday five weeks later (7x5=35). There are five more days; T,F,SH,S,M. until Monday; so we are still lacking one night to complete the 40 days.

 $^{^{8}}$ פרק ו. The (ברק עולם or is generally attributed to the תנא ר' יוסי בן חלפתא.

⁹ דברים (עקב) ט,יח.

 $^{^{10}}$ במדבר (שלח) במדבר. Even though this is written by the פרשת מרגלים, but it refers to the מעשה מעשה as well.

¹¹ There are the 29 days of אלול and the 10 days of תשרי (39) plus ל' אב which makes it 40, but we are missing the night preceding ל' אב.

Unless you can say that they were מעבר אלול, which is uncommon –

מוספות anticipates a difficulty in saying that it does not matter if one night is lacking:

- והא דכתיב בפרשת עקב¹¹ ואנכי עמדתי בהר כימים הראשונים¹¹ שהן מ' יום ומ' לילה And this which is written in פרשת עקב, 'and I stood on the mountain like the first days [which (the first days) were] forty days and forty nights' -

responds:

הכי קאמר כימים הראשונים ולא כלילות דאחרונות היו חסירים לילה אחד.
This is what the verse means; like the first <u>days</u>, but not like the first nights, for the latter forty were lacking one night –

תוספות responds to another difficulty:

יאף על גב דאיצטריך כימים לומר מה הראשונים ברצון אף האחרונים ברצון - And even though that the words 'כימים הראשונים' are necessary to teach us, just like the first days were with goodwill, so too the last days were with good will - 15 אבל האמצעיים בכעס

However the middle forty days were filled with anger –

תוספות responds, if that is all that כימים is here to teach us that the latter were as good as the first, the -

הוי מצי למיכתב כראשונים וכתיב כימים לומר כימים ולא כלילות - Could have just written 'כראשונים' (as the first days), but instead the תורה wrote 'כימים' to teach us like the first days, but not like the first nights –

The question is now the reverse, perhaps כימים only teaches us that it was forty days only (not nights), so how do we know that the last days were ברצון like the first days -

- ואי להך דרשה לחודא אתא הוי ליה למיכתב ואנכי עמדתי בהר מ' יום ותו לא 16 . For if it is only coming to teach this דרשה (of days and not nights) it should have

_

¹² That year אלול had thirty days; in which case we have a complete 40 days plus the half day of ל' אב.

דררים ייי 13

¹⁴ The first forty days were complete 40 days, for משה went up on י"ס and came down on י"ז. Since י"ס has 30 days it amounts to 40 days plus. However the last forty days were not complete so how can it state כימים הראשונים מ' לילה.

¹⁵ How can תוספות explain that the word כימים teaches us that only the days were forty (but not the nights), when the word כימים teaches us something else, namely that the last days were as pleasant as the first forty days (as opposed to the middle forty days of prayer); how can we derive two different lessons from the same word.

¹⁶ So now since it states כימים הראשונים, we derive both that it was days and not nights and we also know that the אהרונים like the ברצון like the ברצון.

been written, 'and I stood upon the mountains forty days', and no more mention of nights at all -

מוספות asks:

ואם תאמר ובסוף כי תשא כתיב¹⁷ ויהי שם עם ה' מ' יום ומ' לילה¹⁸ ובלוחות אחרונות כתיב And if you will say; but in the end of פרשת כי תשא, it is written, 'and he was there with '7 forty days and forty nights', and that verse is written regarding the – לוחות אחרונות

מוספות answers:

ויש לומר דאימים שהתנפל קאי ולפי שלא פירש מעשה דאולי¹⁹ אכפרה בעד חטאתכם -And one can say that this verse is regarding the days that משה prostrated in prayer, for since his action of אולי אכפרה בעד הטאתכם (perhaps I will find atonements on behalf of your sins) was not explained clearly -

כמה עמד משה בתפלה מפרש לה הכא -

How much time משה spent in prayer, the תורה therefore explained it here in the end of פרשת כי תשא -

והא דכתיב בתר הכי20 ויכתוב על הלוחות היינו אחר אותם מ' יום ומ' לילה"ב And this which is written afterwards, 'and he wrote on the לוחות'; that took place after those middle forty days and forty nights -

דאותם אחרונים היו חסירים לילה –

For those last forty days were lacking one night.

in summation; whether we reckon according to the days of the week (where he ascended on a Thursday and descended on a Monday), or whether we count the days of the month as in סדר עולם (he ascended on ל' אב and descended on י' תשרי) it is forty days minus one night.

מוספות asks:²²

ואם תאמר בשלמא לרבי יוסי דאמר בשבת פרק רבי עקיבא (דף פז,ב) -

שמות לד.כח The פסוקים there read as follows; אַתָּד כַּרַתִּי אָתּה בָּרָבִרים הָאֵלֶה כִּי עַל פִּי הַדְּבַרִים הָאֵלֶה כָּי עַל פִּי הַדְּבַרִים הָאֵלֶה בְּי עַל פִּי הַדְּבָרִים הָאֵלֶה בְּי בְּיִבְירִים הָאֵלֶה בְּי בְּיִבְירִים הָאֵלֶה בְּיִבְירִים הָאָלָה בְּיִבְירִים הָאָלֶה בְּיִבְּירִים הָאֵלֶה בְּיִבְירִים הָאָלָה בְּיִבְירִים הָאָלָה בְּיִבְירִים הָאָל מִשְׁה בְּיבְבִירִים הָאָלָה בְּיִבְירִים הָאָבְּה בְּיִבְּירִים הָאָלָה בְּיִבְּירִים הָאָלָה בְּיִבְירִים הָאָל הַיְּיִבְּירִים הָאָל בּיִים הָאָל הַיְּיבְירִים הָאָל בּיִים הָאָל הִייִּים הָאָל בּיִים הָאָר בּיִּים הָאָל בּיִים הָאָל בּיִים הָאָל בּיִּבְּירִים הָאָל בּיִים הָּבְּבְּירִים הָאָל בּיִים הָּאָל בּיִבְּירִים הָאָל בְּיִבְּיִים הָּהְבִּים הְּבִּיבְּיִבְיִים הָאָל בִּיִּים הְּאָּבְירִים הָאָל בְּיִּבְירִים הָּאָּבְירִים הָּאָל בְּיִים הָּבְּבְירִים הָּבְּיבְיים הָּאָל בְּיִים הָּבְּבְּירִים הָּאָל בְּיִים הְּבְּבְירִים הָּאָּל בְּיִים הְּבְּיבְּיִים הְּבְּיבְים הָאָל בִּיּבְּיִים הְבִּיבְים הָאָל בְּיִים הְּבִּיבְיים הָּבְּיבְים הְּאָבְיּיִים הְּבִּיבְים הָּבְּיִים הְבִּיבְּים הְבִּיבְיים הְבִּיבְּים הְבִּיבְיּים הָּבְּיבְיּים הָּבְּיִים הְבִּיבְיּים הְבִּיבְּים הְבִּיּבְיּים הְבִּיבְּים הָבְיּים הַיְּבְיּים הְבִּיבְיים הַּבְּיִּים הְּיִים הְּבְּיִים הְבִּים הְבְּיִים הְּבְּיּיִים הְיִּים הְבִּיבְים הְיִים הְבִּיּבְיים הְיִּבְּיבְים הְיבִּים הְּבְּיבְיּים הְבִּיבְיים הְיִיבְּיִים הְּיבְיים הְּבְּיבְיים הְיבִּיבְיים הְיבִּים הְּבְּיבְיים הְיבְיּיבְים הְיִיבְּיבְיים הְבּיבְים הְּיִיבְיים הְיבִּים הְּיִים הְּיִים הְיבִיים הְיבִּים הְבִּיבְים הְּבִּיבְים הְיבִּים הְּבְּיבְים הְיבִים הְיבִּים הְיבִּים הְיבִים הְיבִּים הְבִּיבְים הְבִיבְים הְבְּבְּיבְים הְיבִּים הְיבִים הְיבְּיבְּים הְבְּבְיבְיבְים The simple reading of the verses imply that we are discussing he last forty days when 'ה gave משה the לוחות אחרונות.

¹⁸ It states clearly 40 nights, and we were saying all along that it was only 39 nights.

שמות (תשא) לב,ל ¹⁹.

 $^{^{20}}$ See footnote # 17. For the sequence of the פסוקים..

²¹ The middle forty were complete forty days, for משה ascended on the י"ח ממו and descended on כט אב and descended on י"ח משה

²² We have had two versions of the events; one from the (תנהומא) that משה went up on Thursday and came down on Monday, and the version of the סדר עולם that the last forty days were from ל' אם until יי תשרי will attempt to coordinate these two versions. .

And if you will say; granted, according to ר"י who states in פרק ה"ע in מסכת שבת - פרק ר"ע דסיוו²³ דההיא שתא הוה באחד בשבת ניחא דעלה בה'

That סיון סיון of that year was on a Sunday, it works out that משה ascended on a Thursday (for the third forty day period) -

לפי חשבוו דאחד מלא ואחד חסר דיום ל' באב יום ה' הוה 24 According to the calculation that one month is full (thirty days), and one month is lacking (twenty-nine days) so that ל' באב is on a Thursday

- ²⁵יום ב' באב ביום ל' באב סיון נמצא יום ל' באב ביום ו'²⁵ However according to the רבנן who maintain that היון was on Monday, it turns out that ל' אב is on Friday (not Thursday as previously explained).

תוספות offers some solutions:

אם לא נאמר דלרבנן בי"ז בתמוז שרף את העגל ודן החוטאים ובו ביום עלה Unless we will say that according to the עגל, on י"ז תמוז, he burnt the עגל, and judged the sinners, and on that very same day he ascended for the second time -

וביום כ״ח באב ירד בהשכמה ופסל לוחות ובכ״ט באב שהיה יום ה'26 עלה And on כ"ה אב he descended early in the morning, and carved out the לוהות, and on כ"ט אב which was a Thursday he ascended for the third time –

An alternate solution:

או נאמר²⁷ שכ"ט באב ירד ובו ביום עלה -

Ot we can say that משה descended on ג"ט אב and he ascended on that very same day כ"ט אב -

ונאמר²⁸ שהיה אב חסר כדי שיבא יום הירידה ביום הכפורים -

And we will also assume that was lacking a day (29 days) in order that the day of the final descent will be on יום הכפורים -

כדאמר ביש נוחלין (בבא בתרא דף קכא,א) שבו ניתנו לוחות אחרונות -

As the גמרא states in פרק יש נוחלין, 'the latter יוהכ"פ were given'-

²³ The הגהות הב"ח amends this to reads דראש חודש סיון (instead of דסיון)

²⁴ ויח סיון is on Sunday (מלא), ווסר) is on Tuesday (חסר), ר"ח אב is on Wednesday, so ל' אב is Thursday.

²⁵ ויה סיון is on Monday, ר"ה מיון is on Wednesday, אב ה"ח סיון is on Thursday, so ל' אב is Friday. This does not coincide with what תוספות initially said that משה went up on a Thursday (for the third time).

²⁶ See footnote # 25. If ל' אב is Friday so כ"ט אב is Thursday.

²⁷ The second ascent was on י"ו, and the following ירידה ועלייה was on כ"ט אב. (instead of the one day descent and ascent on י"ז תמוז [like the previous answer] it was on כ"ט).

²⁸ This assumption applies to both scenarios just mentioned, Otherwise if אב was a אלא, the last ירידה would be on 'ט' תשרי (according to the previous explanation that it was 'מ' יום הסר לילה א'). Both these solutions are still not in agreement with the סדר עולם (according to the רבנן who argue with יוסי).

אבל לפי מדרש תנחומא²⁹ שאומר דבי"ז בתמוז ירד -

However according to the מדרש תנחומא who says that משה descended on - י"ז תמוז שרף את העגל ודן את החוטאים ובי"ט עלה

And on י"ה חמוז he burnt the עגל and judged the sinners, and he ascended on - י"ט תמוז

ונמצא יום עלייה של מ' אחרונים באה 30 באלול לא יבא בה' לא 15 לרבנן ולא לרבי יוסי - So it turns out that since the ascent of the last forty days was on א' אלול, it will never be on a Thursday; neither according to the רבנן, not according to ר"י - ר"י אלול:

And also the final descent will not be on יוהכ", unless we assume that אלול was (30 days), which is very unusual.

[ועיין תוספות שבת פט,א דיבור המתחיל לסוף]:

Summary

We establish the days of reading the תורה on Monday and Thursday, because those were the days (respectively) on which משה descended and ascended for the third time

Thinking it over

 $^{^{29}}$ פרשת כי תשא אות ל"א.

³⁰ The הגהות הב"ח amends this to read באחד (instead of באה.

³¹ אלול according to the שבת will be on שבת (see footnote # 25), and according to ד"י it will be on Friday (see footnote # 24).

 $^{^{32}}$ It will be on י"א תשרי. 29 days of אלול and 11 days of תשרי = 40.

³³ See footnote # 6.

³⁴ See ש"שר.